

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. s pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm. s atrassats des 2.ª tom...	0'06	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos....	1'00
	1 any.....	5'50

EL SEGON MILENARI

DE LA CONCEPCIÓ INMACULADA

Ja hey tornám essè; y aquesta vegada no hey ha excusa que valga, després de lo qu' ha passat.

Fa uns quants mesos que varios periòdichs publicaren per enguañy el segon milenari de la Inmaculada Concepció de Maria Vèrge, y que *L' Ancora*, que per nòltros es el periòdich que més obligació té de no faltá à la veritat, sobre tot en matèries referents à sa nòstra Santa Relligió, se fé eco d' aquella noticia y la inserta en ses séues columnes com à certa.

Nòltros procurárem ferli avinent sa equivocació que patía quant vérem que aquesta incèrta nòva s'escampava; y creyem de bona fè qu' havia coneguda s' equivocació comèsa en vista des seu silènci y comportament.

Ara, però, torna recapitolá demunt es mateix punt, y nòltros, que no desitjam qu' un periòdich tan amich de la Veritat cayga per causa d' altri en cap mentida, no podèm ménos de tornarli dona sa veu d' alèrta perque no s' espòs à que periòdichs de més valiment qu' es nòstro la fassan desdí de lo que diu.

Es una equivocació, amiga germana nòstra, qu' enguañy ni l' any qui vé sia segon milenari de tan Sant Mistèri, ni que dia 8 de Decembre del any 1885 fassa 2000 anys que Deu creá Inmaculada la Vèrge Maria, com asseguras; y perqu' heu compregues més facilment t' ho demostrarem amb sos mateixos datos, que tú estampes per sostení es téu erro, y te farèm veure s' equivocació que pateixes, y que pateixen ses publicacions d' allá hont has trèta sa noticia. Tot axò heu feym amb sa milló intenció y sense desitjos d' ofendre ningú. Y si donám sa veu d' alèrta no es més que p' el viu interès que tenim en que la veritat sempre sur y sobre tot sa veritat matemática que pòt essè demostrada per tothom.

El mon tot ell es una mentida y de cada dia sa mentida reyna més dins ell.

Tant sòls sa Relligió catòlica es sa que procura conservá la Veritat, y es molt sensible el veure qu' una mentida vulga aficarsè dins es domini d' aquest sagrat lloch. Per axò hem d' está més alèrta en so copiá noticias totes ses publicacions que procurám defensá el Catolicisme, qu' es la càtedra de sa Veritat.

Es periòdich qu' hem citat diu amb extracto lo siguent: «Recomaná sa lectura de s' article *El Segon Milenari* de la Concepció sens màcula de la Vèrge Maria, que comensám à insertá en sa nòstra Revista, degut à sa ploma fecunda del caputxí Fr. Josèph Calazans de Llavaneres.»

Lletiguem aquest article per veure com pròva aquest bon relligiós que l' any qui vé, l' any 1885 de s' Era Cristiana, es el segon milenari de l' Inmaculada Concepció.

Comensa axí:

«*Concepció.*—Maria fonch concebuda sens pecat original el dissapte 8 de Decembre del any 3984 del mon, setze anys abans del Naixement de son fill, el Mesías y Redentor nòstro.»

Diu després:

«*Nativitat.*—Nòu mesos després el dissapte dia 8 de Setembre del any siguent (3985) va neixe Maria més hermosa qu' es Sol y que sa Lluna, etc.»

Més avall diu:

«*Naixement.*—A la mitja nit del 25 de Decembre del any 4000 del Mon la Vèrge va parir à Jesus.»

Ara bé: Del any 3984 al 4000 hey van 16 anys, y del 8 de Decembre al 25 hey van 17 dies; de manera que quant la Vèrge Maria va essè mare del miñonet Jesus, feya 16 anys y 17 dies qu' havia estada concebuda sens màcula; y si descontám els nòu mesos que passaren desde la séua Concepció Inmaculada à n' el séu naixement, mos resulta que quant va neixe el Mesías, la Vèrge Maria tenia 15 anys 3 mesos y 17 dies d' edat.

Diu un poch més avall, en consequència amb lo qu' abans ha dit, que l' any 4001 del Mon va essè el primer de la Era Cristiana, ó sia l' any 1 del primer sigle de la Iglesia, de mòdo que per sebre qualsevól any de sa nòstra Era

quin es de s' Era del Mon, bastará afegirhi els 4000 anys que contava el Mon quant va neixe Jesucrist. Y com en Matemàtiques no hey valen opinions resultarà que l' present any 1884 de l' Era Cristiana es l' any 5884 del Mon.

Axò es innegable.

Seguiguem. Del any 3984 del Mon, en el cual fonch concebuda sens màcula la Vèrge, al any 5884 del Mon, qu' es el qu' ara corre, hey van 1900 anys justs y cabals y no 2000 com mos vòlen suposá. Va-t' aquí perque L' IGNORANCIA ha celebrat enguañy, axí com milló ha sabut, la festa del 19e centenari de la Inmaculada; y el perqu' ha estrañat en gran manera qu' una terra tan devòta d' aquest Mistèri com es Mallorca no haja respòst à sa crida que 'n son temps va fé sobre aquest particulá.

Abans d' acabá y per milló demostrá la veritat que defensam, fassèm una comprovació.

Si demunt l' any qui vé, de 1885, que se supòsa que correspon al segon milenari de dit Mistèri, hey afagim els 4000 anys que tenia l' era del Mon quant va neixe Jesucrist, mos donará sa suma de 5885 anys que sera el nombre que correspon à l' any qui vé, de l' Era del Mon. Descontant ara el 3984 anys que contava dita Era quant fonch concebuda Maria Santíssima, mos donara la resta de 1901 anys qu' haurán trascorreguts l' any qui vé, desde la dita Inmaculada Concepció. Per lo mateix faltaran encara 99 anys per podè veure y celebrá en Veritat el segon milenari de la Concepció sens màcula de la Vèrge Maria. Y axò son faves contades, maldement diga lo contrari el sabi caputxí qu' hem anomenat; y maldement sapia greu à *L' Ancora* s' havè d' esperá tants d' anys per poderlò celebrar amb so rigor cronològich.

Recomaná à n' els periòdichs que hajan copiat aquella equivocació que la reclinquen, demostrant la Veritat nuba, qu' es sempre una y no pòt fallá. Axò no obsta perque aquells devòts que vulgan celebrá amb anticipació festes à la Inmaculada en memòria d' aquell milenari qu' ha de veni d' aquí 99 anys y 11 mesos, segons els datos del mateix

Fr. Llavaneres, fassen actes de bon cristià y procurin posarsê bé en Deu y en la séua Mare Santíssima. May hey haurá res perdut.

PEP D' AUBEÑA.

A MARIA INMACULADA

Poesia qu' ha merescut es primer prèmi en el CERTÁMEN DE L' IGNORANCIA en celebració del 19e Centenari DE LA INMACULADA CONCEPCIÓ DE MARIA VERGE.

Lema:

En vos no hi ha màcula.

Zel vos demán, ¡Oh, Deu Pare!
Per parlar de vòstra Fía,
Y à vos, Fill, sabiduría
Per parlar de vòstra Mare,
Amor y gracia y llum clara
De vos, Paràclit, voldria
Per obsequiar à Maria,
Vòstra Espòsa Inmaculada.

El temps s' era aprosimat
Que s' havia d' encarnar
El Verbo Etern per salvar
A la pòbre humanitat;
La Suprema Trinidad
En consulta es va posar
Perque havían de crear
Un ser privilegiat.

Un ser qu' era necessari
Que fos ecent de pecat,
Que fos de tot lo creat
Una obra extraordinari;
Havía de ser sagrari
De la Augusta Trinidad,
Mare de la Santetat,
Corredentora al Calvari.

Los tres resòlts varen dir:
—Tots los mes grans privilègis,
Lo infús qu' hey ha en los mistèris
Tot l' hey hem de concedir,
Perque de glòria ha d' omplir
El Cèl y los hemisfèris;
Y los infernals impèris
Ella els ha de destruir.

Repleguem la suma altesa
De los nòstros atributs,
La bondat de les virtuts,
Y lo gran de la grandesa,
Y lo bell de la bellesa,
Y demés escellituts;
Y d' aquestes plenituts
Hem de dotar la Princesa.

El Pare amb gran complacència,
Mentres li davan el ser,
Li concedí el séu poder,
Y lo Fill la Sapiència,
D' amor, dons y escel-lència
Lo Esperit adornantlê;
Tots tres li daren s' alê
Y axí rebé s' ecsiència.

Fonch sumament santa y pura
Aquesta concepció;
Que 'n quant à perfecció,
Candor, gracia y hermosura
Supera la séua altura,
Y no hey ha que duptarhó,
Sense comparació
A tota altre criatura.

Quant de ses mans la deixavan
Al instant de concebuda
Minyoneta tan menuda,
Uys fitxos la se miravan;
Deyan d' encantats qu' estavan:
—¡Quina idèa qu' hem tenguda!
¡Quina obra tan avenguda
Va esser lo que desitjavam!

Abans de produhir efècte
La carnal naturalesa
L' umplí de gracia y puresa
El Senyor en tot concèpte,
Y may ha tengut defècte
D' ignorancia ni flaqueza,
Amb el còr d' amor encesa
A son Deu sempre dirècta.

Axí va ser preservada
D' aquella lley asquerosa
Universal y afrontosa
Que té la nissaga humana:
Sempre pura, inmaculada,
Vèrge, incorrupta y hermosa,
De totes la més ditxosa,
Altament santificada.

Santificació admirable
Tot per gracia especial,
Perque fonch original
Y també inalterable;
Ella es creada impecable
D' una manera total,
Y sempre aumenta el caudal
De gracias inexplicable.

La serp d' infèrn atrevida
Li anava à tirá el verí.
La minyoneta va dí:
—Prest estarás arrendida,
Mon pare t' ha malahida,
Jò som que t' he d' esbeltí.—
En es cap la va ferí
Y la deixá estormehida.

Els altres mals esperits
Quan veren aquelles còses,
Qu' era tant destre amb ses òbres,
Quedaren tots atordits,
Fugiren empagahits
Còm un esbart de terròles
Y à demanarlí de nòves
Pus may s' hi son atrevits.

¡Oh, Concepció de Maria!
Moment d' eterna memòria,
Fas brillá el mon y l' història;
Xalesta auba d' alegríia
Qu' ens anunciaves el Dia
Del Sol de Justicia y Glòria,
Los mortals cantan victòria
Per tú, y l' infèrn rabía.

D' aquesta concepció
Festa en el Cèl celebraren,
Tots los angels devallaren
A rendirlí adoració.
Los temps de nòstra avió
Per patrona l' invocaren
Moltes gracias n' alcansaren
Per la nòstra Nació.

De la Iglesia guiada
De les clares llums del Cel
Tot plê d' amor y de zel
Té 'l cò aquesta bona mare,
Y l' arma més ben trempada
Per fer la guèrra à Luzbel
Es la devoció faèl
A la Vèrge Inmaculada.

Pio nové eminent
De tant gròssa santetat
A Dogma de fè ha passat
Aquest mistèri escel-lent:
A un sigle descreyent
Y d' espessa oscuretat
Deu Etern l' ha illuminat
D' una llum tant resplendent.

¡Visca la Concepció!
¡Que muyra la dolentia!
¡Que esclafada del tot sia
La testa à n' el Mal Dragó.
Y vos Mare del Amó
Inmaculada Maria,
Alcansauem l' alegríia
De l' Eterna salvació.
Amen.

L' AMO ANTONI VICENS SANTANDREU
de Son Garbeta.

SES FIRES DE SANT TOMAS.

Barcelona, enguañy no va podè fé fires ni festes el mes de Setembre per la Mare-de-Deu de la Mercè, per causa des còlera, y s' Ajuntament d' aquella Ciutat que coneix es gran benefici que proporciona à tothom aquesta casta de funcions y reunions populars, no heu havia pogut pahí y ara fa lo que no pogué fé llavònses.

Es nostro Ajuntament navèga per altre casta d' aygos y maldement ses fires de Sant Tomás sían de lo més apropiades per fé festes y per animá s' industria y es comèrs de Mallorca, no pensa may en so bé des públich que representa; y es ferló content es el derré pensament que té; maldement sia es primé pensament, que no se trèu may des cap, es de molestarló amb pagos mal distribuïts, mal entèsos, mal aplicats y qualche vegada del tot injusts. Ja que sa fira de Sant Tomás es sa única que tenim establida à Ciutat ¿perque es que quant tots es menestrals y botigués fan lo que saben y pòden per ferla lluhida ell no fa res per aquest lluhiment y si fa és en còtra del mateix? Perque no heu

entén y s' es mesté obrirli els uys à fi de qu' hey veja clá.

A Palma podèm fé fires y festes que mos dugan un bon resultat y es mòdo de ferles lluhides y concorregudes y que sían del tot convenients à tothom es ferlès ara per aquest temps en que se preparan ses nòstres vertaderes y naturals fires.

Totes ses circumstancies son favorables per axò, perque dins es Dezembre es temps sòl essè templat y hò; la mar sòl està tranquila y en calma, els pagesos sòlen havè acabat de sembrá y se tròban à punt de vendre animals y cohitès. El Sòl no incomòda al bestia, y favoreix perque la gent corr' y se passeix; hey ha abundancia de pòrchs grassos més que may, els teatros están ubèrts y es s' època de ses reunions.

També tenim per aquest temps s' aniversari de sa conquesta de Mallorca que solemnisá, y seria un hòn motiu per festes. Y sobre tot reyna dins Mallorca, un estil que fa que no hey haja cap època tan apropiada com sa present per fer fires y festes y es tal vegada aquest estil es qui ha determinat el fer fires à Palma per Sant Tomás.

Aquest estil es el de que molts tot heu quedan à deure dins s' any, y no pagan fins que vé Nadal ó Sant Tomás. ¿Quantes rendes y quants de sensals ó tèrses no cauen dins aquestes festes? Quant es doblés corren es s' hora d' agafarlós y de fer festes perque redòlin més.

Es nostro Ajuntament que no pensa més que 'n porros-fuyes y que sòl pèdre es temps discutint còses que no pujan un grell d' ou, donant poch gust à n' es públich, podria fé content tothom, señós y menestrals, ciutadans y pagesos, pòbres y richs, si favorís aquestes fires de Sant Tomás y si fés festes perque fossen més lluhides y concorregudes.

Axí com perque afèrr bé un empèl s' ha d' espera es temps en que més vida té sa sàvia d' un arbre, axí també perque ses nòves festes y fires afèrrin bé, y no surtin un buñel com aquell any, s' ha d' esperá que sa vida de sa població y es moviment de sa gent sia es més gròs. Y pregunt jo: ¿Quant veuen més pagesos per dins Ciutat? ¿Quant va més animada la gent? ¿Quant tenen més feynes els comerciants y botigués? Crech que ningú tendrà reparo en afirmá qu' ara, sa setmana de devant Sant Tomás ó de devant festes.

Per lo mateix aconseyam à n' es Nostro Ajuntament que se prepar per fé festes per aquest temps l' any qui vé, que ses fires ja les té fetes; y si ell heu sab fé y entén es mòdo de ferlès li deym desd' ara qu' hey té un sòu que goñá, sense necessitat de fé aprèmis que 'l despopularisen ni d' arbitrá recursos de mal gust qu' incomòdan al públich y à ell no li duan cap benefici.

Voldriam qu' aquesta pensament arre-lás y que l' any qui vé tenguessem à

Ciutat fires y festes desde el 15 de Dezembro fins el dissapte de Nadal ó fins el derré dia de s' any.

PEP D' AUBEÑA.

AGUINALDO.

L' IGNORANCIA també dona ses festes als ignorants amb *aguinaldo* poèlich qu' es còsa que 'n mòda está. En mallorquí es diu propina s' *aguinaldo* castellá, y propina cercám nòstros de tots els hòns ignorants. Desitjam que hònes festes, puguen tots ells celebrá, y per lograrhó de veres lo milló es fé hò en sos Sants. Un dia à sa matinada vos n' anau à confessá, combregá, ohí una missa; y en está descarregats d' animeta y de conciència, demanau contes de s' any à tots aquells qu' acreditan quantre vos, y los pagau; sian de modistes, sastres, botigués ó manestrals, ó d' altre casta. En no deure veys que queda en es calaix, y vos n' anau amb sa sògra ó amb sa dòna y els infants, à comprá torrons y neules, ó un endiòt, gallina ó gall, quatre nòus y quatre pomes, el dia de Sant Tomás, à sa Plassa ó fòra Pòrta, y à casa vos ne tornau plens de pau y d' alegría esperant qu' arrib Nadal. Si voleu en tan hòn dia tení de señó es diná, passau per baix des Teatro, tot passetjant, passetjant, y just abaix de sa còsta nòva botiga ha posat un jovenet qu' ha nòm Còves, y allá podreu carregá de llegums, pastes, conserves, formatges, licors estrañs, sobressades, pepinillos, olives y envinagrats, llagostins posats dins lates, vins d' aquells que fan tombá, y altres còses deliciosas per un que tenga hòn nás. Si axí heu feys en vení es dia d' els Innocents vos darán s' enhorabòna y es títol d' esser un hòn Ignorant de quatre sòles, conforme es hòn sentit que li dàm; que es tot lo milló que puga sa gent sàbia desitjar.

MIL IGNORANTS.

ELS AGUINALDOS.

Pareix qu' enguañy, com els altres anys, tothom ja ha apareyat sa mussa

per fé aguinaldos, y còm sa que molts tenen no es cap de ses nou, surtan cançons que ni son cançons ni res. L' any passat en donárem unes quantes mòstres y enguañy en volèm doná també.

Comensèm à mostrarnevós un que ja corre ó vòla per aquestis mons. Diu axí:

Siendo hoy la Navidad
De Cristo Nuestro Señor
Me parece que es honor
Obsequiar con humildad;
Esta es la pura verdad
Lo digo á su señoría
Que las tenga en compañía
De todos los de su casa.

Yo se las doy sin tasa
Con muchísima alegría
Porque pueda comprender
Yo si soy buen servidor.

Para las fiestas pasar
Es necesario tener
Muchas cosas de comer
Y licores por brindar.

Pavos, lechonas y gallinas
Licores y el turrón,
Yo creo que cosas son
Para comer cosas finas.

Jamas vengan fatigas
Y las tomo con salero;
Pero no tengo dinero
Como lo tengo de hacer
Entregar este papel
A Vd. Señor Caballero.

El Limpiador.

Si aquest qu' ha escrit axò y es quedat tan satisfet, en lloch d' escriure amb una llengo que no coneix hagués compost s' aguinaldo en mallorquí, mal havia d' aná que no li hagués sortit un poquet milló.

Vat' aquí lo que succeyeix. Aquell que s' allarga més qu' es llansòl mòstra es pèus.

XEREMIADES.

Hem rebut un ecemplá de *La Estación*, periòdich de Modes per señores. Publica, durant s' any, 24 números que contenen més de 2,000 gravats en negre, figurins iluminats, patrons trasats y labors per señora. Ses explicacions que dona en es testo, son sumament instructives per ses señores, essent tal vòlta s' únich qu' enseña d' una manera pràctica y sencilla es corte d' els vestits y s' etsecució de tota classe de labors.

Se publican dues edicions, una econòmica y un altre de lujo, sumament barates, à 13 pessetes per any sa primera y à 21 pessetes sa segona.

Se suscriu en casa de Alvaro Verdguer, llibreté, Rambla, 5, Barcelona, y demés llibrerías d' España.

També hem rebut es número 43 d' *El Siglo*, òrga d' els Grans Magatzems des

mateix nòm, que conté es siguent sumari:

«Advertència.—Visites de confiança, per Llois de Taboada.—¿Té vostè hora?, per Eduard Bustillo.—Ròba, per Eusebi Blasco.—S'instalació de sa llum elèctrica en *El Siglo*, per S. O. Elidan.—A n'els forasters, per Eduard de Lustonó.—¿Sia enhorabona!, per Vital Aza.—Mòdas, per N.—Esplicacions, per Sinesio Delgado.—La terra de Xauxa, per Federich Soler (Pitarra).—Un poch de tot.—Esplicacions d'els figurins.—Espectacles.—Partes telegráfichs.—Ultima hora.—Correspondència particular.—Secció d'anuncis.

Gravats, p' En Pèp Llois Pellicer.»

**

Cas ben fresch:

Una rifadora s'altre dia s'en entrà dins una casa ahont li havían prèes una carta d'una rifa que posava d'una ensaymada ó d'un peix gròs. Si era pajell ó coca axò no fa al cas.

Quant entrà digué:

—¿Quina carta teniu, mestressa?

—Jo: es quatre d'òros.

—Ydò heu trèt sa rifa; perque es quatre d'òros ha trèt.

—Ja n'estich contenta. Vés a dú s'ensaymada, y te tornaré sa carta.

—¿Y que m' dareu per mi?

—¿Que vòls dí ara, que 't donaré?

—Tothom me dona, qui quatre reals, qui vuyt, qui mitx duro...

—Ja 't contentarás amb quatre cèntims; y encara heu has d'agrahí a que em tròbes de bona liuna.

—Meèm, treys sa carta. Jo vuy veure si es el quatre d'òros.

—Vai-lát' aquí.

—Dassaulè.

—Miralèt tant còm vulgues. Jo no l'amòll que no 'm dugues sa jòya.

—¿Oh! Y aquest quatre d'òros no es el méu. Jo no vos he donada tal carta.

—¿Que dius! Axò es sa carta que me has venuda per un real. ¿Còm estám aquí! Jo no fas embuys.

—M'en vaitx a fé vení es celadó. Axò es fé matutes.

—¿Que venga. Jo n'estaré mes contenta y axí sabrá qui es s' embuyosa.

Al cap de poch temps hey compareix es celadó.

—¿Qu'es axò? (demana.)

L'hey esplican y per providènci envia sa ensaymada ó es peix a ses Miñones y fá pagá a sa rifadora mitx duro de multa. Resultats de tot axò.

1.er Que perque sa mestressa no volgué doná quatre reals forssosos a sa rifadora, per ser una còsa injusta, sofrí s'injusticia de perdre sa sòrt qu'havia treta.

2.ⁿ Que sa rifadora que era sa embuyosa perque jugava amb dos jochs de cartes y en cobrava dos y no 'n feya servi mes qu'un, després d'have pagat deu

reals de multa ni 'n quedaren vuytanta sis per ella nets y esporgats.

3.^r Que ara falta sebre si es celadó, representant de s'autoritat local, tenia part en so negoci de sa rifadora ó era tan ximple que no sabia fé sa sentència qu'era del cas.

Bò será per acabá que ses autoritats en tegan noticia d'aquest, fet que se reproduceix cada dia, sense que tegan sa deguda correcció ses estafes que a s'ombra de ses rifles se cometen.

**

Despuysahí se va estrená a sa Cadena de Cort una confiteria nòva pròpia del seño Rosselló, qu'es tan acreditada persona dins aquest ram.

Els golosos y llaminés están d' enhorabona y aquestes festes es regulá que s'en aprofitin y no dich si arriban a trèure sa gròssa.

**

Hem rebut es siguent escrit:

«Avuy, dimars dematí, m'ha succehit el siguent pas. Anava a entrá per sa Porta de Sant Antoni, y duya una botella de ví que m'havía costat cinch cèntims, y un poch de cok. He demanat a un empleat de sa Porta qu'havía de pagá de dret y m'ha dit «Vuyt cèntims.»

Com jo no 'n duya tants m'he posat sa botella en els morros y el m'he begut tot; vejent lo qual m'ha dit un punxa:

—Aquí no es cap taverna.

—Però d'una còsa que val cinch cèntims, he contestat, no es just que 'n pagui vuyt de Dret.

Llavòres, girant sa botella demunt de vall he demanat:

—¿Y ara que puch passá?

M'han dit que sí y m'en som anat per endins.

Aquest fet l'han presenciat més de cent persones y totes reyan quant heu han vist.

CRIDA P' ELS CASSADORS.

A Can Anckerman a la Rambla n.º 16-18

S'ha rebut tot es gènere que s'esperava particularment en

Escopetes Lafauchaux, Choke-Bored, pistoles y revolvers.

Cartutxos infalibles.

Tacos de tota casta.

Capsetes de 10 cartutxos amb perdigons petits, anomenats Niebla; y amb altres castes de perdigons.

Tirs de totes classes.

Pistons, màquines de carregá, vaqueteros, etc., etc.

Tot bò y barato.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Es Mestral es es vent més fort.
SEMBLANSES.—1. En que s'ól está decall terra.

2. En que dú llanterna.

3. En que pela.

4. En que neixen a una mateixa hora.

XARADA.—Cos-ti-pat.

PREGUNTA.—Un de sa nòstra familia quant comensa a fé estona qu'es mèrt.

CAVILACIÓ.—Prohens.

FUGA.—Si voleu vení estimada

A Solter de més endins

Allá estareu regalada

De taronges y poncins.

ENDEVINAYA.—Els sèt punts de sa sòlfa.

GEROGLIFICH.

SIOL FAT : : :

ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un quinqué a un kèpis?
2. ¿Y un ventay a una cuynera?
3. ¿Y una òlla a un volcan?
4. ¿Y s'hivèrn a s'Attacus Perniy?

XARADA

Primera s'olen tení
Els atlòts quant son petits;
El dos per pegá esclafits
A vegades fan servi;
Es tol a dins un jardí
Heu pòts veure molts de pichs.

MESTRE GRINOS.

PREGUNTA.

¿De quants de punts se calsa un estudiant pagès?

CAVILACIÓ.

FE QUARTS

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

C.mpt.s s. t. f.y.s c.nt.s
D. n. f. c.nt.s .n.t
C.mpt.s m' h. h.g..ss.s d.t
Y h.g..s f.t .l.tr.s c.nt.s

SA MÉUA DÒNA.

ENDEVINAYA.

May sèch dins sa cuyna
Ni jèch dins cap llit,
Y còm més m'atupan
Més content estich.

(Ses solucions dissapte qui vé si som tius.)

20 DEZEMBRE DE 1884

Estampa de sa Viuda y flij de D. P. J. Gelabert